

Ej sekretess

BESLUT

Datum	Diarienummer	Ärendetyp
2022-06-15	22FMV2521-2:1	12.4
	Dokumentnummer	Sida
		1(8)

Regeringskansliet
Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Er referens
Mikael Pauli

Ert datum
2022-03-22

Er beteckning
Fi2022/00967

Svar på remiss av promemorian En effektivare upphandlingstillsyn, Ds 2022:5

Sammanfattning

En effektiv offentlig upphandling till nytta för det allmänna och marknadens aktörer är av stor vikt för att Försvarets materielverk (FMV) ska kunna nå myndighetens mål. Säkerställande av en effektiv upphandlingstillsyn är en del av detta, vilket sålunda även kommer FMV till gagn. FMV arbetar i enlighet med den nationella upphandlingsstrategin och genomför upphandlingar i enlighet med det upphandlingsrättsliga regelverket för att främja konkurrensen.

FMV motsätter sig dock stora delar av förslagen i promemorian.

FMV anser inte att utredningen belyser förslagen till åtgärder för effektivare upphandlingstillsyn på ett objektivt sätt och FMV:s bedömning är att förslagen inte heller kommer att leda till en mer effektiv offentlig upphandling. Förslagen är inte tillräckligt utredda för att kunna genomföras och det saknas en ordentlig konsekvensanalys som genomlyser vad förslagen egentligen innebär för marknadens aktörer, upphandlande myndigheter och för konkurrensen samt ur ett process- och samhällsekonomiskt perspektiv. Utredningen fokuserar fel och borde i stället inriktas på de områden där konkurrens inte sker. För FMV:s verksamhet kan förslagen komma att påverka försörjningstryggheten, försvarsmaterieförsörjningen, Sveriges roll vid internationell samverkan inom försvarsområdet och i förlängningen Sveriges väsentliga säkerhetsintressen. FMV noterar även att många av utredningens förslag redan har förts fram i tidigare utredningar utan att medföra några åtgärder från lagstiftarens sida.

FMV kan vidare konstatera att förslagen inte förenklar eller effektiviserar myndighetens upphandlingsverksamhet. Förslagen medför en risk för ökat fokus på administration och formalia istället för den goda affären. Vidare ser FMV en risk att antalet domstolsprocesser i upphandlingsmål kommer att öka om förslagen genomförs.

FMV instämmer inte med förslagen att ge tillsynsmyndigheten rätt att besluta om upphandlingsskadeavgift eller att utöka tillämpningsområdet för upphandlingsskadeavgiften. FMV instämmer inte heller med förslaget att ge tillsynsmyndigheten ökade möjligheter till ingripande i övrigt eller att besluta om föreläggande som ska kunna förenas med vite. Förslagen ändrar inriktningen från att prövningsförfarandena inom upphandlingsområdet ska vara leverantörsdrivna till att istället ge tillsynsmyndigheten alltför långtgående ingripandemöjligheter. Detta trots att den

FMV

Försvarets materielverk
115 88 Stockholm

Tel: 08-782 40 00
Fax: 08-667 57 99

registrator@fmv.se
www.fmv.se

Org.nr: 202100-0340
VAT nr: SE202100-0340-01

Besöksadress: Banérgatan 62

Ej sekretess

BESLUT

Datum	Diarienummer	Ärendetyp
2022-06-15	22FMV2521-2:1	12.4
	Dokumentnummer	Sida
		2(8)

rådande tillsynsverksamheten framstår som tillräckligt effektiv. FMV anser inte att bestraffning genom sanktioner leder till att uppnå syftet med upphandlingslagstiftningen.

FMV instämmer inte heller i förslagen att förlänga tidsfristen för ansökan om upphandlingsskadeavgift och att höja upphandlingsskadeavgiftens högsta nivå. FMV anser att de omständigheter eller skäl som utredningen framför inte motiverar en längre tidsfrist eller visar att den tidsfrist som gäller idag inte är tillräcklig för att utöva tillsynen. Upphandlande myndigheters och enheters intresse av att inte behöva leva i ovisshet väger tyngre. Vidare anser FMV att dagens högsta nivå för upphandlingsskadeavgiften är tillräckligt avskräckande.

Angående avsnitt 4.1 "Tillsynsmyndigheten får besluta om upphandlingsskadeavgift"

FMV instämmer inte i förslagen om att ge tillsynsmyndigheten rätt att besluta om upphandlingsskadeavgift.

Förslaget att införa ett icke oberoende institut för domstolsprövning och ge tillsynsmyndigheten beslutanderätt innebär en rättsosäkerhet, ökad administration, komplexitet och ineffektivitet för FMV på upphandlingsområdet. Förslaget innebär en stor risk för att FMV får ägna sig åt att bemöta beslut om upphandlingsskadeavgift från tillsynsmyndigheten, istället för att få ägna sig åt materielanskaffning för Försvarsmakten, vilket kommer få negativa konsekvenser för försörjningstryggheten. Den grundläggande principen att en myndighet inte ska bedöma en annan myndighets handlande talar således fortfarande för att frågan även fortsättningsvis ska hanteras av domstol.

Förslaget äventyrar även Sveriges roll vid internationell samverkan inom försvarsområdet och motverkar sådan samverkan. Sverige är redan ett av de länder inom Europa i vilket det finns stora möjligheter till ingripandeåtgärder i upphandlingslagstiftningen och där åtgärderna nyttjas i hög grad. Att utöka möjligheterna till ingripandeåtgärder på det långtgående sätt som föreslås i utredningen skulle därmed riskera att minska Sveriges möjligheter till deltagande samt att utses till s.k. "lead nation" och det land som ansvarar för genomförandet av den gemensamma försvarsupphandlingen, vilket i en förlängning kan komma att påverka försörjningstryggheten. Sådana samarbeten innefattar redan en mängd utmaningar kopplade till försörjningstrygghet, teknik och ekonomi och förslaget innebär risker som är svåra att förutse för deltagande länder.

FMV anser inte att utredningen på ett objektivt och tillräckligt sätt analyserat konsekvenserna för marknadens aktörer, för konkurrensen eller ur ett process- och samhällsekonomiskt perspektiv. Frågan om tillsynsmyndigheten ska ha större ingripandemöjligheter har vid tidigare tillfällen besvarats nekande (jmf. prop. 2009/10:180 s. 177ff.). Utredningen framför inte några nya skäl för varför tillsynsmyndighetens roll och ingripandemöjligheter ska eller bör ändras. Det framgår inte heller att dagens tillsynsbeslut, i vilka tillsynsmyndigheten konstaterat en överträdelse av annonseringsskyldigheten men där preskriptionsfristen löpt ut, är otillräckligt effektiva för att de i hög grad inte efterlevs av de upphandlande myndigheterna eller att överträdelserna systematiskt fortgår. Utredningen visar, trots nämnda brister, snarare att dagens tillsynsverksamhet med tillsynsbeslut har en vägledande effekt och att flertalet myndigheter faktiskt rättar sig efter Konkurrensverkets bedömning.

Datum	Diarienummer	Ärendetyp
2022-06-15	22FMV2521-2:1	12.4
	Dokumentnummer	Sida
		3(8)

Förslaget innebär att tillsynsmyndigheten både blir part och beslutsfattare. Enligt FMV garanteras inte myndigheten den rättssäkerhet som ett ärende om påförande av upphandlingsskadeavgift kräver om tillsynsmyndigheten ges beslutanderätt. Utredarens bedömning att den bakomliggande prövningen som ligger till grund för en eventuell avgift har gjorts i domstol skulle sakna betydelse för frågan om beslutanderätten är felaktig. Prövningen är av avgörande betydelse för bedömningen av om upphandlingsskadeavgift ska påföras i de fall den upphandlande myndigheten har slutit avtal med en leverantör utan föregående annonsering (21:1 1 st 3 LOU och 17:1 1 st 3 LUFSS).

Utredningen belyser inte heller om ändrade arbetssätt, ändrad resursanvändning och prioriteringar vid tillsynsmyndigheten skulle kunna effektivisera tillsynen. Förslaget kan vidare ifrågasättas beaktat syftet i tidigare utredningar såsom överprövningsutredningen, bl.a. att minska antalet upphandlingsmål i domstol, och förenklingsutredningen om att förenkla upphandlingslagstiftningen, som har lett till lagändringar på det icke-direktivstyrda området som trädde ikraft den 1 februari i år.

Angående avsnitt 4.1.2 "När ska tillsynsmyndigheten fatta beslut om upphandlingsskadeavgift"

Mot bakgrund av att FMV enligt ovan inte instämmer med förslaget att tillsynsmyndigheten ska få fatta beslut om upphandlingsskadeavgift eller andra överträdelser (se nedan) instämmer inte FMV med förslaget om när tillsynsmyndigheten ska kunna fatta beslut om upphandlingsskadeavgift. I övrigt har FMV inget att erinra.

Angående avsnitt 4.2 "Dokumentationsskyldigheten förenas med en tidsfrist"

FMV har inget att erinra mot förslaget.

Angående avsnitt 4.3 "Tillämpningsområdet för upphandlingsskadeavgiften utvidgas"

FMV instämmer inte med förslaget att utvidga tillämpningsområdet för upphandlingsskadeavgiften oavsett om tillsynsmyndigheten tillerkänns en rätt att besluta om en sådan avgift eller inte. Förslaget kommer endast att innebära ytterligare administrativ börda för de upphandlande myndigheterna som måste lägga ner tid och kraft på att handlägga tillsynsmyndighetens påförande av upphandlingsskadeavgifter i varje enskilt fall på grund av rena formaliafel. Förslaget riskerar att utarma sanktionsinstitutet som ett medel mot de allvarligaste överträdelserna och i stället lägga fokus på ren formalia. Upphandlande myndigheter kommer därmed ha mindre utrymme att fokusera på och utveckla den goda affären samt konkurrensutsätta upphandlingar. Förslaget är inte samhällsekonomisk försvarbart och konsekvenserna är inte tillräckligt utredda.

Det finns vidare mer effektiva metoder för att uppnå syftena med upphandlingslagstiftningen än genom bestraffning. Så kan ske genom vägledning och hjälp för upphandlande myndigheter att utveckla den goda affären inom ramen för vad som är möjligt inom upphandlingslagstiftningen, exempelvis genom Upphandlingsmyndighetens uppdrag och försorg. FMV anser att de rådande sanktionsmöjligheterna inom upphandlingslagstiftningen idag är fullt tillräckliga, effektiva och avskräckande.

Ej sekretess

BESLUT

Datum	Diarienummer	Ärendetyp
2022-06-15	22FMV2521-2:1	12.4
	Dokumentnummer	Sida
		4(8)

Att tillsynsmyndigheten ges mer omfattande möjligheter att ingripa mot en upphandlande myndighet står vidare i strid med inriktningen att prövningsförfarandena inom upphandlingsområdet ska vara leverantörsdrivna (a. prop. s 2009/10:180 s. 178 f.). Enligt förslaget krävs det enbart att tillsynsmyndigheten konstaterar att en överträdelse av upphandlingslagstiftningen har skett för att kunna fatta beslut. Det kan jämföras med att det vid ett ingripande av en leverantör krävs att denne utöver att visa en överträdelse, ska visa att skaderekvisitet är uppfyllt för att vinna framgång. FMV vill även framhålla att bedömningarna av om en påstådd överträdelse faktiskt är en överträdelse oftast är mycket komplicerade och inte sällan tvistiga, vilket ofta är fallet när en upphandlande myndighet t.ex. åberopat ett undantag från annonseringsplikten. Förslaget kan innebära att Konkurrensverket öppnar fler ärenden, vilket i sin tur kan resultera i fler domstolsprocesser mellan tillsynsmyndigheten och upphandlande myndigheter som önskar att överklaga tillsynsmyndighetens beslut för att få till en domstolsprövning. FMV kan inte se att detta skulle innebära en effektivitetsvinst för tillsynen i stort. Förslaget kommer att leda till fördyrningar för upphandlande myndigheter och i slutändan för skattebetalarna. Förslaget och konsekvensanalysen får sammanfattningsvis i denna del anses vara bristfälliga då frågan om hur marknadens aktörer kan påverkas inte berörs överhuvudtaget.

Angående avsnitt 4.4 "Taket på upphandlingsskadeavgiften höjs"

FMV instämmer inte med förslaget om en höjning av upphandlingsavgiftens tak.

FMV anser inte att en höjning av upphandlingsskadeavgiften kommer öka den preventiva effekten, öka effektiviteten eller avskräcka myndigheter i högre utsträckning än idag. Den efterfrågade effekten erhålls redan idag och utan en höjd avgiftsnivå. Avgiftens storlek har efter en viss nivå liten betydelse för en upphandlande myndighets beslut att vidta en viss åtgärd eller inte. I de fallen måste regelefterlevnad uppnås med andra medel, som att lyfta fram fördelarna med att en upphandling genomförs i enlighet med regelverket och i konkurrens. Upphandlande myndigheter försöker göra rätt och förvalta skattemedel på bästa sätt vid genomförande av upphandlingar, verksamheten och samhällsuppdraget. Den negativa publiciteten som ett påförande av upphandlingsskadeavgiften för med sig har minst lika avskräckande effekt, om inte större, som avgiftens storlek. Vid bestämmandet av upphandlingsskadeavgiftens nivå bör även särskilt beaktas den omständigheten att det är skattemedel som i många fall kommer att användas för att betala en påförd sanktion.

Upphandlingsskadeavgiften drabbar hela myndighetens verksamhet och inte enbart det avtal som är föremål för prövning. Myndigheterna har inte någon särskild budget eller ett särskilt anslag för den här typen av utgifter och 10 000 000 kronor är ett betydande belopp. Att dubblera upphandlingsskadeavgiften till 20 000 000 kronor är inte ändamålsenligt för att uppnå syftet en effektivare tillsyn. Konsekvenserna för upphandlande myndigheter och enheter vid en höjd avgiftsnivå har inte belysts.

Även om upphandlingens värde har betydelse vid bestämmande av upphandlingsskadeavgiftens nivå så bör upphandlingsskadeavgiftens nivå stå i proportion till den konstaterade överträdelsen, dvs. det upphandlingsfel som har begåtts. Avgiftens högsta nivå måste således ligga på en rimlig och proportionerlig nivå i förhållande till det upphandlingsfel som har begåtts för att inte liknande upphandlingsfel i avtal med höga värden ska sanktioneras oproportionerligt. Det kan även

Datum	Diarienummer	Ärendetyp
2022-06-15	22FMV2521-2:1	12.4
	Dokumentnummer	Sida
		5(8)

poängteras att det varken av lagtext eller förarbeten går att läsa ut att det finns stöd för att tillämpa en presumtion för att bestämma det efterföljande sanktionsvärdet till en viss procentandel av kontraktsvärdet (jfr Högsta förvaltningsdomstolens dom 2014 ref 69)). Konkurrensverket anser att en höjning motiveras av att 10 000 000 kronor i ett ärende endast motsvarade 3 procent av kontraktssumman. Slutsatsen utredningen gör av detta är att en fördubbling av upphandlingsskadeavgiftens högsta nivå skulle öka effektiviteten i tillsynsarbetet och den avskräckande effekten. FMV anser att utredningen och analysen är bristfällig och ofullständig även i denna del.

Angående avsnitt 4.5 "Tidsfristen för att besluta om upphandlingsskadeavgift förlängs"

FMV instämmer inte med förslaget om förlängd tidsfrist för ansökan om upphandlingsskadeavgift. FMV anser inte att det är rimligt eller ändamålsenligt att dubbla tidsfristen för ansökan om upphandlingsskadeavgift och att en upphandlande myndighet eller enhet ska behöva leva i ovisshet i två år, oaktat förekomsten av enstaka komplexa och omfattande upphandlingar av byggprojekt och det utredningsbehov dessa innebär. Att rättsmedlen ska vara effektiva betyder också att de ska vara tillräckliga, dvs. stå i proportion till syftet, samt att förbrukningen av allmänna medel sker ändamålsenligt och kostnadseffektivt. FMV anser inte att förslaget, beaktat de skäl som anges, är ändamålsenligt eller kostnadseffektivt. Det är inte något som tyder på att fler otillåtna direktupphandlingar skulle komma till Konkurrensverkets kännedom i tillräcklig tid enbart för att tidsfristen förlängs med ytterligare ett år eller att fler otillåtna direktupphandlingar kommer att sanktioneras. Föreslagen förlängning av tidsfristen skulle försvåra planeringen av FMV:s upphandlingsverksamhet.

FMV anser att nuvarande tidsfrist som sammanfaller med tidsfristen för en leverantör att väcka talan om skadestånd är skälig och delar tidigare bedömningar, bl.a. regeringens och Överprövningsutredningens (SOU 20015:12) tidigare bedömning att den nuvarande tidsfristen är väl avvägd. Det föreligger inte några omständigheter som motiverar att mål avseende upphandlingsskadeavgift ska behandlas annorlunda eller att en längre tidsfrist ska gälla än vad som gäller för en leverantör som vill kräva skadestånd.

Regeringen tog även hänsyn till att tillsynsmyndigheten inte har samma insyn beträffande upphandlingar eller vetskap om otillåtna direktupphandlingar som en leverantör redan i propositionen "Nya rättsmedel på upphandlingsområdet" (prop. 2009/10:180 s. 208 ff). FMV anser inte att det nu aktuella förslaget visar att nuvarande tidsfrist inte är tillräcklig eller ändamålsenlig.

Det kan påpekas att tillsynsmyndigheten redan idag kan få kännedom om upphandlingar som företas utan föregående annonsering eftersom de upphandlande myndigheterna och enheterna är skyldiga att efterannonsera även dessa upphandlingar inom 30 dagar från det att avtalet ingicks. I efterannonseringen ska den upphandlande myndigheten eller enheten ange typ av upphandlingsförfarande samt en motivering till förfarandet vid användning av förhandlat förfarande utan föregående annonsering (se prop. 2015/16:195 s. 1052 samt artikel 50 Direktiv 2014/24/EU och bilaga V, Del D punkten 7 till Direktiv 2014/24/EU).

Det primära syftet med förslaget synes vidare inte vara att tillsynsmyndigheten lämnar in fler ansökningar om upphandlingsskadeavgift, dvs. att sanktionera fler och stävja otillåtna

direktupphandlingar. Snarare förefaller syftet vara att få mer tid för att välja principiella och lämpliga ärenden som gör att tillsynsmyndigheten kan driva rättsutvecklingen framåt. FMV ifrågasätter om detta är det primära syftet med tillsynsmyndighetens roll (jfr bl.a. prop. 2009/10:180 s. 207 och 22:1 LOU). Förslaget kommer således inte leda till en effektivisering av tillsynen.

Utredningen belyser inte heller tillsynsmyndighetens organisation eller om ändrade arbetssätt, ändrad resursanvändning och prioriteringar vid tillsynsmyndigheten, i enlighet med tillsynsmyndighetens roll, skulle kunna effektivisera tillsynen i stället för att förlänga tidsfristen.

Angående avsnitt 4.6.1 "En möjlighet att besluta om föreläggande rörande riktlinjer bör införas"

FMV instämmer inte med förslaget om en möjlighet för tillsynsmyndigheten att besluta om föreläggande rörande riktlinjer för direktupphandling eller att sådant föreläggande ska kunna förenas med vite. FMV konstaterar inledningsvis att det är en vedertagen princip att myndigheter inte ska kunna förena ett föreläggande mot en annan myndighet vid vite. FMV anser att det krävs starka skäl för att införa undantag från denna princip.

Förslaget bidrar inte till en effektivare tillsyn och innebär att fokus läggs på administration och formalia i stället för att fokusera på att motverka otillåtna direktupphandlingar och vägleda myndigheterna. Vilket innehåll riktlinjerna ska ha regleras inte i lag. Vidare har de flesta myndigheter, däribland FMV, redan beslutat om riktlinjer för användning av direktupphandling. Förslaget innebär endast en ökad administration och är inte samhällsekonomiskt försvarbart. Förslaget är inte heller förenligt med syftet med de lagändringar om att förenkla upphandlingsregelverket till förmån för en god affär, som trädde ikraft den 1 februari 2022.

Av ovan skäl instämmer FMV inte heller i utredningens bedömning att tillsynsmyndigheten ska kunna förelägga den upphandlande myndigheten eller enheten att besluta även om riktlinjer rörande skyldigheten att beakta vissa samhällsintressen samt att ett sådant föreläggande bör kunna förenas med vite. FMV var inte remissinstans för Ds 2021:31 men vill framhålla, i det fall vägledning om sådana riktlinjers närmare innehåll ändå beslutas tas fram, att utgångspunkten ska vara att miljökrav ska vara proportionerliga, relevanta och anpassas till föremålet för upphandlingen.

Angående avsnitt 4.6.2 "Utredningsföreläggande bör kunna omfatta en vidare personkrets än idag"

FMV instämmer inte med förslaget att utredningsföreläggande ska omfatta en vidare personkrets. Förslaget innebär att förelägganden kan riktas mot en obestämd krets av leverantörer oaktat om dessa har deltagit i den upphandling som är föremål för granskning eller inte. Det krävs inte heller att misstanken om en överträdelse har konkretiserats. Tillsynsmyndigheten kan således utan begränsning begära in upplysningar från privata subjekt, vilket kan ifrågasättas ur ett rättssäkerhetsperspektiv.

Förslaget kan i förlängningen medföra att leverantörer betraktar affärsförbindelser med offentliga aktörer som riskabla och att ännu färre leverantörer lämnar anbud i upphandlingar eftersom det

föreligger en risk för att företagshemligheter röjs, med negativa konsekvenser för konkurrensen. Utredningen är bristfällig exempelvis vad gäller vilka konsekvenserna blir för marknadens aktörer.

Angående avsnitt 4.6.3 "Utredningsföreläggande bör kunna förenas med vite"

FMV instämmer inte med förslaget att utredningsföreläggande ska kunna förenas med vite och konstaterar att det är en vedertagen princip att myndigheter inte ska kunna förena ett föreläggande mot en annan myndighet med vite. FMV anser att det krävs starka skäl för att införa undantag från denna princip. FMV ser inte något behov av att införa en sådan möjlighet eftersom FMV och andra statliga myndigheter alltid har en skyldighet att efterkomma ett sådant föreläggande.

FMV ser således inte att det finns något behov att förena utredningsförelägandet gentemot upphandlande myndigheter med vite. För det fall FMV blir föremål för ett utredningsföreläggande kommer FMV att samarbeta med tillsynsmyndigheten. Det förutsätter dock, i förekommande fall, att skyddet för sekretess och kraven enligt säkerhetsskyddslagen (2018:585) upprätthålls för eventuella säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter under en sådan utredning.

FMV instämmer inte i förslaget om vite vid utredningsföreläggande gentemot leverantörer, beaktat att FMV inte instämmer med förslaget om en utvidgning av tillsynsmyndighetens möjligheter till utredningsföreläggande även gentemot andra aktörer.

Vidare befarar FMV att förslaget kommer medföra att många leverantörer kommer att avstå från att lämna anbud i upphandlingar.

Angående avsnitt 4.6.4 "Omedelbart verkställbara beslut"

FMV instämmer inte i förslaget om att ett meddelat utredningsföreläggande ska kunna gälla omedelbart. FMV finner det oklart varför det för dessa beslut skulle krävas ett undantag från huvudregeln inom förvaltningsrätten. Förslaget är alltför långtgående beaktat att omedelbar verkställighet inte ens gäller efter dom i upphandlingsmål i de allmänna förvaltningsdomstolarna. Till sist kan det påtalas att de flesta myndigheter samverkar lojalt med tillsynsmyndigheten och det finns ingen utredning som motsäger detta eller skulle motivera en omedelbar verkställighet.

Angående avsnitt 4.7 "En möjlighet att meddela föreläggande för att lagen ska följas bör inte införas"

FMV instämmer i bedömningen.

Angående avsnitt 4.8 "Ett samlat tillsyns- och sanktionskapitel"

FMV har inget att erinra mot förslaget. FMV motsätter sig dock att tillsynsmyndigheten tillerkänns ytterligare befogenheter att besluta om sanktioner.

Angående avsnitt 6 "Konsekvenser"

Förslagen är inte underbyggda av en ordentlig och fullständig utredning av behovet eller konsekvenserna, dvs. förslagen är ofullständiga och en ordentlig konsekvensanalys saknas som

Ej sekretess

BESLUT

Datum	Diarienummer	Ärendetyp
2022-06-15	22FMV2521-2:1	12.4
	Dokumentnummer	Sida
		8(8)

genomlyser vad förslagen egentligen innebär för marknadens aktörer, upphandlande myndigheter och för konkurrensen samt process- och samhällsekonomiskt etc. Förslagen belyses inte på ett objektivt sätt och utredaren synes, trots bristande utredning, vara övertygad om att tillsynsmyndigheten ska ges ytterligare befogenheter.

Beredning av ärendet

I den slutliga handläggningen har jurist Rickard Lindmark Nömmell, stabschef Joakim Holmgren och verksamhetssamordnare Hillevi Elvhage (föredragande) deltagit.

Försvarets materielverk

Thomas Engevall
Chef Ledningsstaben

Sändlista

Finansdepartementet (fi.remissvar@regeringskansliet.se med kopia till sara.rostamian@regeringskansliet.se)

Försvarsdepartementet (forsvarsdepartementet.registrator@regeringskansliet.se med kopia till anneli.soderberg@regeringskansliet.se)

Kopia till (FMV)

Ledningsstaben inklusive Fö-POC

Juridik- och säkerhetsstaben

Marknad & Inköp

Arkiv (original)